

[John Winther]

hovedet ikke skal finde en ekspropriation sted.

Langsted (CD):

På centrum-demokraternes vegne skal jeg meddele, at vi tager handelsministerens redogørelse til efterretning, idet vi fuldt ud tilslutter os de synspunkter, handelsministeren fremførte.

Gert Petersen (SF):

Jeg har forstået på det hele, som det er blevet sagt fra en af de tidligere ordførere, at hvad firmaet A. P. Møller har gjort, har altid været til gavn for det danske samfund. Det får mig til at tænke på en udtalelse, en meget åbenhjertig udtalelse, som en amerikansk finansmand kom med engang, da han var blevet udnævnt til minister i regeringen derovre. Han sagde: »Hvad der er godt for General Motors, det er også godt for USA.« Interesserne falder sammen. Jeg tolker den udtalelse, der faldt, sådan, at hvad A. P. Møller gør, det er godt for Danmark; det lader sig ikke rigtig skille ad, de danske interesser og A. P. Møllers interesser.

Jeg tror under alle omstændigheder, at man også må fastslå, at hvad A. P. Møller har gjort, det har også været til gavn for firmaet A. P. Møller. Jeg tror nok med et almindeligt kendskab til det, som jeg ikke må kalde profitdannelse, men så skabelse af fortjeneste, som er nødvendig, for at store firmaer kan overleve, at det har været den afgørende ledetråd for firmaet A. P. Møller, dette at være til gavn for sig selv. Så kan det godt være, det i nogle tilfælde også var til gavn for Danmark, men det må til syvende og sidst være noget sekundært.

Hele diskussionen omkring både olieresourcerne og naturgasressourcerne i Nordsøen er ført igennem mange år ud fra to forudsætninger. For det første, at der nok egentlig ikke var ret meget olie og naturgas i Nordsøen. Når det nu bliver sagt, at man ikke på noget tidspunkt har kunnet klandre DUC for at have misligholdt sine eneretsbevillinger osv., så synes jeg nok, det er tankevækkende, netop i forbindelse med spørgsmålet om ressourcernes omfang i Nordsøen, at det hele tiden har været regeringen og et af regeringen ansat særligt rådgivningsorgan, som har skullet påpege større ressourcer end dem,

som DUC var villig til at erkende at der fandtes i Nordsøen. Det har hver gang vist sig, at det af regeringen ansatte rådgivningsorgan havde ret. Nogle år efter, i nogle tilfælde nogle måneder efter, har DUC måttet erkende, at det havde ret, og har måttet revidere sine egne tal opefter.

Hvis vi kun havde haft DUCs og altså firmaet A. P. Møllers tal at rette os efter, ja, så ville vi være kommet til den konklusion, at der kun var meget begrænsede ressourcer i Nordsøen. Nu har vi altså oplysningerne fra et andet – i øvrigt amerikansk – firma. Jeg håber da ikke, at de ærede borgerlige ordførere drager det amerikanske ekspertfirmas ord i tvivl. Ressourcerne er langt mere omfattende, og i de allerfleste tilfælde har DUC måttet revidere sine tal opefter i overensstemmelse med det pågældende amerikanske rådgivningsfirmas udtalelser.

Det er den første forudsætning, under hvilken man har ført debatten om Nordsøressourcerne, nemlig at der nok ikke er ret meget derude. Det er det indtryk, DUC har søgt at skabe, det kan man ikke komme bort fra.

En anden forudsætning, under hvilken debatten er blevet ført, har været, at det har været en slags opofrelse fra A. P. Møllers og senere DUCs side, at man overhovedet er kommet i gang med boringer og søgen efter olie og naturgas. Det er udtryk for en selvudslettende opofrelse, det er noget, som der egentlig ikke har været de store økonomiske interesser i. Det er naturligvis noget sludder. Der har fra første færd været økonomiske interesser heri, og det ser da også ud til, og har set sådan ud igennem de sidste år, at de investeringer, der er foretaget på et par milliarder kroner, vil betale sig mange fold, efter alt at dømme omkring en halvtredsindstyve fold, og det kan vel nok siges at være en ganske god forrentning for investeringerne.

Man har her rejst spørgsmålet om fordele og ulemper ved en ekspropriation af Nordsøgassen, og ministeren er uvillig til at gå ind i den diskussion. Det vil jeg i og for sig beklage, og jeg vil da godt sige til nogle af de ordførere, som har været helt forargede over det, at når der tales om ekspropriation i dansk forfatningsmæssig forstand, nå ja, så er det ekspropriation mod fuld erstatning, det er i henhold til grundlovens § 73. Det er altså klart, at i givet fald, hvis samfundet ekspro-